

ע"פ שלשה דברים העולם עומד על החזרה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, וידוע דיוק רבוהינו נשיאנו בזה, מהו ענין עמידת העולם שהוא על ג' דברים אלו דוקא. וע"פ המבואר במדרש תהומאם שהאים הוא עולם קטן, מובן, שגם עמידת העולם קטן היא על ג' דברים אלו, ואדרבה, עמידת העולם גדול הר"ג גם היא על ג' האדם (העולם קטן), שהרי על ידו הוא קיום ג' הקוין דחזרה עבודה וגמ"ח, דחזרה לא בשמים היא ויחנה לאדם למטה. והוה בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל החזרה שנקראו ראשית, דבריאח העולם גדול, את השמים פרבות צבאים ואח הארץ פרבות צבאי, היא בשביל ישראל (עולם קטן) והחזרה וכו'. (וי"פ בדרך אשור) שהוה הקשר כמה שממשיל בהמאמר אחר השאלה הנ"ל במאמר"י ע"פ ג' ד' העולם עומד, ויש להבין ענין ירידה הנשמה בנוף כו', כי העבודה בג' קוין הנ"ל היא ע"י הנשמות בנופים כמטה דוקא. והוה מה שאר"ו ג' ארץ ויאה ושקטה, בחזירה יראה ולכסוף שקטה, דכחזירה לא ה' העולם עומד, ע"ד שהקיימו ישראל נעשה פושטת ותי' מתן החזרה ולכפר החזרה, דאי שקטה.

1

ויחבני כ"ו, יש פהדים חזירה, מה שנה"פ, בענין צאינה וראינה בנות ציון, במלך שלמה, בעצרה לו אמו, ביום חתונה 100 זה מ"ח"ו, שמהו משמע שישנו רק כתר אחד. ויקשה בזה, שהרי אמר"ל, בשעה שהקיימו ישראל נעשה פושטת באן ששים רבוא מציאבי השרה כו' ולקשר כו' ב', כהלים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע, הרי שישנם ב' כהלים. ונתבאר בזה, דהנה במ"ה כתיבה ואח החו"י כי ממלכת כהנים (נוי קדוש) דבענין מקדוש יש ג' בחו', כמאור"י במד"ר פ' קדושים 13 משל צמלך שעשו לו בני המדינה ג', עטרת, מה עשה המלך, נספ אחד ונתן בראשו ושחים נתן בראש בניו, כך העליונים מכוונים ג' קדושות פהקב"ה בכ"י יום מה עושה הקב"ה נוסף קדוש אחד לעצמו הח"ד כי קדוש אני ושנים נותן בראש בניו הח"ד קדושים חוץ והתקדשתי והייתם קדושים. ונמצא שיש כאן ג' עטרות והן ג' פעמים קדוש, ושנים נתן בראש בניו, הוא

- 1) אבות פ"א פ"ב. 2) כהנה לקמן - יראה גם כהונספות לשה"ם הקט"ב ח"א ע' שו"ח. סה"ם עיר"ה ע' קצב ואילך. רג. סה"ם עיר"ה ע' שש ואילך. סה"ם חש"ה ע' 201 ואילך. ועוד. 3) פקודי ג'. וראה גם ח"ז ח"ט (ק"י. ב). אר"נ פל"א. קה"ר א. ד. ועוד. 4) ראה ב"ט. ב. 5) תהומאם (מאבע) ר"פ באשית פוסקא ג' הו' לקח טוב עם. רש"י ורמב"ן עם. וראה ב"ר עם. וק"ר פל"י. 6) סה"ם עיר"ה עם ע' רג. ועוד. 7) שבת פ"א. א. 8) תהלים ע"ו. 9) ב"ה צאינה וראינה. 10) שח"ש ג'. יא. 11) תענית כו. ב. 12) יתר"י פ. 1. 13) עב"ד. ח.

את שאר עמי משבעה הארצות ומאלי הים וכו' 22. ועל קטן נותן במ ג' 23, ואן יאמר אודל הו"י כי אנסה כי ג' 24, בקרוב ממש. כפיאת מצלמא משיחא, בטוב הנראה והנפוח, כמורה בימינו ממש.

----- x -----

332 ראה שם, יא. 333 שם, 1. 334 שם, כ. א.

שהעבודה מגיעה גם במאור, אף שרא איכפת זי כו' ועוד, דהרי טיימן במרו"ז וה"א 240 פ"א ונתנו המצוות אפ"ה כרי צריך בהם את הבריות, דמזו מוכן הצידיק הבריות איכפת זי, כי נש"י מושרשים בעצמותו ומהותו ית' פמנפה מהחזרה, וישראק ומכנא בלחוד וה"ה 26, על פמנפה מבחי' מכנא, עצמותו ומלותו ית'.

3

וענין הקדוש ה"ה הוא האור המבחי' המשכה מפעמ"ס, ונמשך הוא ע"י העבודה ולכ"ל צב"ל וכ"ל פמנ"ל (שלמטה מוכנא מאר"ד), ובמטריות הו"ע מעשה המצוות (נלשנה), קו הגמ"ח שהיא כפיו"ת כ"ל המצוות, בחי' לצונו של הקב"ה, שבאופן דהמשכה מפעמ"ס, דהו החיפוק בין תפסה למצוות, וענין התפסה הוא בחי' עצ"י מפעמ"ס, דהו ע"ד רום המצוות, וכמרו"ז 265 בענין התפסה שהתפסה היא אפ"י ופ"ו למלותיו, היינו למעלה מכ"ל הכחי' ומידושים שבמדותיו, כו"ל הפירוש דמרו"ז ג', כפומ"ל, דע"י התפסה מניעים בכחי' שפמנפה מכ"ל מדרו"ג גם למעלה מהמדידה דלבו"ל ולצ"ג ובפשו"ט רבינו חזקו באגו"ה 27 בבחי' שאין זו שום עפ"ה וס"בה שקדמה לו ח"ו, משא"כ ענין המצוות הוא בחי' רצונו ש"פ הקב"ה, שנמשך מפעמ"ס.

131

18

וענין הקדוש ה"ה הוא האור שנמשך מפעמ"ס ע"ד יותר מבחי' קדוש ה"ה, ופ"ו המשכתו הוא ע"י החזרה, נשמע המבחי' ש"פ הקב"ה, כי קדוש ה"ה הו"ה שהוא נלפ"ה יותר לכל המשכתו הוא ע"י המצוות רצונו ית', שה"ע נלפ"ה יותר מהמבחי' ית' משא"כ קדוש ה"ה, המשכתו ע"י החזרה.

181

אמנם לבחי' קדושו ה"ה, ענין החזרה הוא שנותן כח ע"י ב' קדושות ה"ה ז"ל, כי החזרה היא הממוצע המחבר בין קו"ה וישראק, כמאמר ישראק אורייתא וקו"ה כול"ה חז' דהנה ענין החפסה קו העבודה ענין הקבלה נעשה זשמע, ביטול פכעץ הוצו"ה 26, הוא בחי' העצמה מפעמ"ס, ע"י המצוות, נעשה הוא בחי' המשכה מפעמ"ס, ז"ל בחי' אפ"י לשום המצוות, שהיי בחזרה כפ"ל יש הכחי' ענין התפסה וגם על קיום המצוות, וגם כלימוד החזרה כפ"ל יש הכחי' דרצוא ושוב, דכ"ל החזרה הו"ע המשכה שבחזרה, כמ"ש 299 ה"א כה דברי נאש, דא"ר שהם נאש, מ"ל נמשכו כו צמטה, ובחי' עיון החזרה הו"ע ההפסא שבהחזרה, ואדרבה, בענין זה החזרה היא נלפ"ה יותר מענין המצוות, כמבואר בכ"מ 30 במעלה החזרה על המצוות.

126 ראה ה"ה ג' ל"ג, א. 26 שפיר הו"ה נכחדים ש"ל"כ מ"כ, וראה בחי' דברי' ד. ז. וראה במרכזה דומ"ז ק"ו, א. ואל"ל. 27 מ"כ. 28 ראה לקו"ה שה"ש כ"ב, א. 29 יומ"ל, כ"ג, וראה ברכות כ"ב, א. 30 ראה תמיד מ"ה, ועוד.

26 ראה ה"ה ג' ל"ג, א. 26 שפיר הו"ה נכחדים ש"ל"כ מ"כ, וראה בחי' דברי' ד. ז. וראה במרכזה דומ"ז ק"ו, א. ואל"ל. 27 מ"כ. 28 ראה לקו"ה שה"ש כ"ב, א. 29 יומ"ל, כ"ג, וראה ברכות כ"ב, א. 30 ראה תמיד מ"ה, ועוד.

מה שאמרו שירדו מלפני השרת וקשרו פה"ב כחרי"ם אתו כננה נעשה וא' כננה נשמע, והעטרה שעטרה זו אמ"ו כנס"י הוא בחי' העטרה שנספ לעצמו, והנה שאמרו תעצובים מכוה"לן שהכוונה ע"י המלאכים, וא"ל היא העטרה שעטרה זו אמ"ו כנס"י, א"ל זה יובן ע"י מרו"ז 149, שא"ל מו"ה ש' אור"ם שיר"ה ע"ד שיאמרו ישראק כמטה שגמ"ל ב"ת יתד כוכבי בכ"ל וה"ה ויריעו בני אפיקים, ונמצא דמה שהמשאכ"ם מכוה"לן תפ"ו בישראק דוקא, ונתבאר ע"פ, שהעטרה ה"ה (קדושו ה"ה) נמשכת היא ע"י קו העבודה, וש"י העטרתו שנתן בראש בניו נמשכות ע"י גמ"ה הו"ה.

181

וכיאר הענין הוא, הנה הכח שנתן המפ"ל בראשו, קדוש ה"ה, הו"ע קדושתו פמנפה מקדושתו, וכמ"ש 160, קדושים הו"ה יכ"ל כמז"ל ה"ה כי קדוש אני קדושתו פמנפה מקדושתו 160, ולכ"ל המשכתו היא ע"י העבודה בבחי' לכ"ל מא"ל פמנפה מכוה"ל"ה והגב"ה, דע"ל יד"ה ממשיכים הכח שנתן בראשו (היינו י"א רק ראשו א"ה הכח שע"ג הראש), ובמטריות הוא ע"י קו העבודה עכ"ל עכ"ל התפסה שע"י הביטול כהפסה שו"ה ענין העמידה, ממשכיכ"ו הכח שנתן בראשו, דהתפסה היא 17 סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימ"ה 17, וכמאמר מ"ס 199 קו"ש כח"ל"ם קו"ש מהמלו"ה"ה של ישראק, והנה שפמ"ל יר"ה הנשמות כמטה אמרו"ה כל נשמתא ונשמתא הו"ה קיימא ברקיעא קמי פמנא קיימא, בעולם האצילות (דגם הנשמות דב"ע שרש"ן באצילות, כמו שאומרים על הנשמה שאו"ה בראו"ה ויצרתה וכו', דע"ה י"ה נשמה שנתת בי' אצילות), שח"ל שם בחי' עמידה ותפסה מ"ה ע"י העמידה בתפסה בנשמות בנופים כמטה מניעים פמנפה ופמ"ל יותר, כי זו"ה העבודה בבחי' ככ"ל מא"ל, וע"ז ע"י עבודה בתפסה כפ"ל, שענינה הוא כמ"ש 210, אדם כי לקיים מ"ס ג', הקירוב הו"ה 23 ד"ה דקורבנא ע"ה ע"ד רז"ל דא"ס, הנה ע"י נמשך הכח שנספ לעצמו, ונגמ' שבכחי' זו אמרו"ה וכו' איכפת זי, כו', ה"ל גמ"ה צ"ל צאל"ה וראו"ה) דמכ"לן שהמשכת האור הוא מהמאור כו', ה"ה מזה גופא שע"י מעשה המצוות נמשך אור, מוכן

181
182
183

14 ב"ב ע"ה, ב. 15 קדושים י"ט, ב. 16 מ"כ ש"ס, 17 ראה ח"ה א' רס"ו, ב. וחו"ג רמ"ג, א. ש"ו, ב. תקי"ו תפ"ה, 18 וראו כה, י"ב, 19 ראה ח"ה א' ל"ו, ב. וראה תפ"ה כס"ה מ"ה ש"ס ע" 202, ב. 20 ראה ח"ה א' ק"ו, ב. ותפ"ה כס"ה מ"ה ש"ס ע" 182, ב. 21 וקרא א. ב. 22 ראה לקו"ה וקרא ב. ב. וראה גם ד"ה אור"ם כי יקריב כס"ה מ"ה ש"ס ע" קו"ה אע"ל ר' קפ"ס, קונטרס ללימוד התמידות מ"ב, ועוד, ד"ה נאחי לגבי שבתורה הנאה, 23 ד"ה נאחי לגבי ה"ש"ה, וש"ג, 24 ב"ד פמ"ד, א. ועוד.

לע"פ נאמרו 40 נגפה כבוד חיי' וראו כפ' בשל יחידיו גו', דכבוד חיי' ע' המלכות, נחל מלכות, ועבודותיהם בראשיהם, כאשר קאזי מר דא מפניא משיחא, ונקיוב ממש.

על שלשה דברים העולם עומד

שבתורה היא חכמית ההתאחדות ושכל משכיל ומשכיל וכו'. ור"ל החורה היא הממוצע המהולך בבחי' שרש השרשים ולמעשה מזה, שע"ז אמרו וכל איכפת ע"י מ"מ ע"י ביטול הגזירה שהי' בשעת מ"ה נה"י איכפת צ"א איכפת ע"י מ"מ ע"י ענין הכותים בלשון צמ"ח ומתענינים כפי שהם בתורה ע"י כו'. ולכן נתנו הכותים בלשון צמ"ח ומתענינים כפי שהם בתורה נמשך בב' הכותים האחרים כמ"ש צ"ב כי מקמים ימלכונו גו'.

6) והיו ענין ירידה הנושמה צמטה שהיא ירידה צורך ענין, דא"ל שהנושמה עצמה אינה צריכה חיקון (ובמילוי בשמה דמ"ה) וירדה צמטה חקון הנוהך ונה"ב (כמבואר בהג"א 32).

7) וצ"ע ענין אה"ה עזרה למעלה יותר, והיו מ"ש צמ"ח אה"ה אה"ה בנות ירושלים, דבנות ירושלים הן הנושמות למעלה לפני ירידתם צמטה ובנות ציון קאי על הנושמות שלמטה והיו עתודה אני ונאה בנות ירושלים, פירוש להנושמות שלמטה אמורים להנושמות שלמעלה, דאע"פ דעתודה אני מ"מ דוקא ע"י השתרות שבה, שהיא ע"י ירידתה מבחי' נושמה שנתה בי על צמ"ח והתלבשותה בגוף ונה"ב והלפני בעולם, הנה דוקא ע"י היא נאה, שנאמר יותר בעצמותו יה' יותר מכפי שהיתה צמעה, והוא ע"י העבודה בג' קיי, וכדאיתא בירושלמי 34, אר"י חורנו ע"י כל המקרא ולא מצינו שניקרא ישראל שנת אלא כמחוב זה ואשימם דברי בעל רבי כסודן צנטוס שמ"ס וליטור אלץ ולפאר צצ"ע עמי אחי, דע"י העבודה בג' הקי"ן (ראשי"ם דברי בעל זו חרות, ובכל ידי כסודן אלץ מצות, צנטוס שמ"ס וליטור אלץ זה קו העבודה שהיא השומע והאלץ עומדים בכותה הקרבנות 36), הנה, ע"י עמי אחי ואר"י, א"ה, עמי (במל"ח) אלא עמי (בחו"ק). שהם בחכמה התאחדות עם עצמותו ומחמתו יה'.

והיו ע"י שלשה דברים העולם עומד, העולם גדול והעולם קטן, דבשכילי נברא העולם בג', וע"י העבודה בג' הקי"ן שנגזר ג' הכותים הנה"י, פועלים קיום ועמידה העולם, ובמ"ס ע"י מעשינו ועבודותינו במשך זמן הגזירה 36, ובאופן דאך יבול משני המפעלים 39, בכל הג' קיי"ן חורה עבודה וגמ"ח יתגלה לע"י ענין הכותים, דעתה ענין הכותים הוא בהעלים ואילו נראה בעיני בעל, משא"כ

- (31) משל"ח, טו, 32) פל"י, 33) שה"ש א, ה, וראה לק"ח שה"ש ו, ג.
- (34) חקני"ת פ"ד סה"ב, מגילה פ"ג מה"ז, ור"ה בוח"ג לה, א, 35) ישע"י, אה, טו.
- (36) ראה קה"ע לירושלמי שם, וראה בב"ז אה"ה דברים ע' לה ואילך.
- (37) מנהדרין לו, א (במשנה), 38) ראה תהי' רע"ז, 39) ראה רמ"א לעד.
- (37) מנהדרין לו, א (במשנה), 38) ראה תהי' רע"ז, 39) ראה רמ"א אר"ח בחמלתו.